

NOVI TERMINI PREDAVANJ, SEMINARJEV IN DELAVNIC:

26. 10. 2004 – Novo mesto – Tečaj javnega nastopanja **PSIHORETORIKA**

13. 11. 2004 – Predavanje – **ČUDEŽNA MOČ PRAVE LJUBEZNI**

16. 11. 2004 – Ljubljana – Tečaj javnega nastopanja **PSIHORETORIKA**

POZOR! Ta e-mesečnik je nevaren! Lahko vam spremeni življenje, zato dobro premislite, preden boste nadaljevali z branjem!

UVODNA MISEL E-MESEČNIKA

Avtor članka: [Roy Goreya](#)

KO SE NAM KVARIJO STVARI ...

Vsakomur od nas se je že kdaj zgodilo, da se nam je pokvarila katera od stvari, ki jih uporabljamo. Morda smo imeli težave z internetom, računalnikom, uro, telefonom, televizorjem, radiem, TV in še čim. V takšnem položaju nismo bili nič kaj prijateljsko razpoloženi in smo se spraševali, zakaj se nam je to zgodilo. Morda je šlo za slabo vzdrževanje, nekakovosten izdelek, nesrečen pripetljaj ali pa ...

V tokratnem uvodnem članku vam želim predstaviti **simboliko stvari, ki so v našem življenju**, in kaj pomeni, če se nam stvari kvarijo, nam jih ukradejo, jih zlomimo ali pa jih izgubimo. Ko govorimo o stvareh, ki so nam odtujene na nek nepošten način (npr. s krajo), je potrebno vedeti, da v veselju ničesar ne moremo posedovati in da nam bo tisto, kar nam je bilo na nepošten način odvzeto (ni pomembno, ali gre za stvar ali za denar), vrnjeno iz istega ali drugega vira.

V veselju velja pravilo, da moramo določeno odtujeno stvar (od)pustiti iz svojega življenja, da gre svojo pot, čeprav nam je morda v določenem trenutku težko ter čutimo bolečino, jezo in žalost.

V primeru, da smo sposobni kljub odtujitvi ohraniti pozitivne in ljubeče misli ter tako pustiti, da stvar simbolično zapusti naše misli (in tudi življenje), se bo zgodil čudež – dobili bomo toliko in še več iz brezmejne zakladnice veselja. Morda nam bo podobno ali celo isto stvar nekdo podaril, morda se bodo naši prihodki povečali in si jo bomo spet lahko kupili ali pa nam bo veselje izgubljeno povrnilo na kakšen drug način. **Potrebno je le, da nosimo v srcu hvaležnost in radost ter zaupamo v vsemogočnost brezmejne inteligence.**

Spet drugič se nam kakšna stvar pokvari ali pa jo nesrečno zlomimo oz. uničimo. V tem primeru se je potrebno vprašati, v čem je simbolika pokvarjene oz. uničene stvari. Meni se je npr. pred leti neprestano kvaril avto. Sporočila veselja sicer nisem doumel in nisem razumel, zakaj se mi to dogaja, a na koncu se je razpletlo tako, da sem si pod ugodnimi plačilnimi pogoji lahko kupil nov avto, ki mi sedaj odlično služi.

Zasledil sem kar nekaj primerov, ko se je ljudem začel kvariti telefon. Kaj počnemo s telefonom? Preko njega se pogovarjamo oz. komuniciramo s svojimi najbližjimi kot tudi s poslovnimi partnerji, sodelavci in prijatelji. Telefon je simbol komunikacije. Če opazimo, da se nam v kratkem času telefon velikokrat pokvari, se je potrebno vprašati, kako je kaj s komunikacijo in odnosi znotraj družine, z otroki, starši, sodelavci, poslovnimi partnerji ... Veselje nas vedno želi opozoriti, ko je treba kaj spremeniti v svojem življenju, in morda je ravno pokvarjen telefon tisto sporočilo, ki smo ga v določenem trenutku potrebovali.

Zgodi se tudi, da smo jezni na stvari, še posebej, če nam npr. računalnik že od jutra dela sive lase in se ne »obnaša« tako, kot bi želeli. Kaj lahko storimo v takšnem primeru? Računalniku pošiljajmo pozitivne misli, blagoslovimo ga v mislih, ker nam tako zvesto služi, in zaupajmo,

da se bo kmalu vse uredilo.

Bolj ko bomo pozorni na simbolne dogodke v našem življenju, prej bomo dojeli sporočilo oz. lekcijo, ki nam jo je življenje (vesolje) ponudilo. V vsaki krizi je skrita priložnosti, in ko se nam pokvari kakšna stvar, je to lahko tudi priložnost, da si kupimo novo, ali pa je to sporočilo vesolja, da je treba nekaj spremeniti v našem življenju. **Hvaležnost se vedno obrestuje in zato bodimo hvaležni za vse, kar se nam dogaja. Življenje je učenje in učenje je življenje!**

NAJ VAS SPREMLJA LJUBEZEN!

BOGASTVO ŽIVLJENJA, BOGASTVO SRCA

Trenutki, ki življenju dajejo smisel.

Avtorica članka: Nina Kolar

PREPOZNAJMO SREČO V DROBNIH STVAREH

Kolegica mi je nedavno dejala, da nikakor ne zmore najti oaze miru in sreče v svojem srcu. Vprašala sem jo, kaj bi jo v tem trenutku najbolj osrečilo, ona pa mi je odgovorila, da zavedanje, da jo ima nekdo rad. Na vprašanje, ali se ima sama toliko rada, da je v sebi sposobna prepoznati in zbrati dovolj ljubezni, ki bi jo podelila z drugim človekom, je odgovorila, da ne. **Predlagala sem ji, naj prične ljubezen prepoznavati skozi ustvarjanje sreče, ki jo prepozna v majhnih, preprostih rečeh.**

Sreča in ljubezen izvirata iz semena sreče in ljubezni, ki je posejano v nas samih. Če ga gojimo in zanj primerno skrbimo, kmalu iz njega zraste najlepši cvet, ki odseva našo ljubezen, in zato je sreča, ki jo ob tem doživljamo, še toliko večja.

Toliko je stvari, zaradi katerih človek zjutraj, ko se prebudi v čudež življenja, občuti srečo. Sama neizmerno veliko sreče občutim ob skupnih trenutkih, ki jih preživim s svojima malima nečakinjama. Toliko lepega in čudovitega je v vsakem njunem nasmehu, gibu in pogledu, da mi v njuni družbi vsakokrat srce dobesedno poskoči od sreče.

Tudi živali so nam zmožne podariti srečo, če smo jo le sposobni prepoznati – kar spomnite se občutka, ki vas prevzame, ko pobožate svilnato dlako hišnega muca ali psa, ko z očesom sledite jati ptic, ki se spušča nad travnikom. Takrat se prepustite vsemu lepemu, ker uvidite, da je vse tako zelo naravno in popolno in da drugače sploh ne bi moglo biti.

Pred pol leta me je partner vprašal, ali sem sposobna imitirati samo sebe. Malce me je presenetil s svojim nenadnim vprašanjem, zato sem mu avtomatično pritrdila, on pa me je le pomenljivo pogledal in se nasmehnil. Šele doma sem razmislila o njegovem vprašanju in ugotovila, da je le imitacija našega resničnega jaza lahko povod za pravo srečo v življenju.

Naš Višji, pravi jaz ne zahteva niti ne pričakuje od nas, da se ob iskanju, čeravno pri tem ne gre za iskanje, ampak le za kreiranje sreče, izgubljam v velikih, zapletenih stvareh.

Nasprotno, naš pravi jaz, pravi izraz naše duše, ki prebiva v templju telesa, srečo najlažje ustvarja in doživlja skozi povsem iskrene, preproste stvari.

Ravno zato največjo srečo občutim takrat, ko v sebi začutim notranji mir, ko se mi v mislih porodi kakšna nova ideja, ki se morda zdi drugim povsem banalna, a sčasoma prav ta preraste v nekaj enkratnega, čudovitega. Tudi ko se zazrem v barvite gozdove, objete v sinjem nebu, ki se v teh jesenskih dnevih kot slikarjeva paleta bohotijo z barvami v krošnjah, začutim, kako se pospešeno polnijo moji predali sreče.

Srečo zmorem poiskati v trenutkih, ko začutim, da se na mesto, kjer so prej vladali strah in drugi negativni občutki, naenkrat vseli občutek gotovosti, prepričanosti in zaupanja v stvarstvo. Občutek sreče mi vzalovi, ko skozi nosnice zavoham domačo juho in svojo najljubšo jed in ko me partner nenadoma, brez razloga, privije k sebi in mi pove, da me ima rad. Sreča se morda tudi pri vas skriva v lončku s kaktusom na okenski polici, ko

presenečeno ugotovite, da je spet pognal nov brst.

Čudim se čudežem in darovom življenja v živi naravi in sem srečna ... Takrat preprosto SEM.

Nina Kolar, absolventka ekonomije, pesnica in mlada ustvarjalka
Spletna stran: www.mozaik-kreativnosti.com
E-pošta: nina.kolar@mozaik-kreativnosti.com

USTVARJALNA MOČ MISLI
Kako odkrijemo zakladnico v sebi?
Avtor članka: Roy Goreya

ODLOČIMO SE ZA ...

... ljubezen
... zdravje
... uspeh
... mir
... bogastvo
... srečo
... samozavest
... uspeh

ZDAJ!

Pred leti sem bil tak kot večina ljudi in sem vse svoje upe, želje in pričakovanja usmerjal nekam v prihodnost. Celotno cilje sem si postavil, tako da so se nanašali na prihodnost (imel bom to in to, šel bom tja in tja, živel bom tam in tam ...). **K sreči sem že dokaj kmalu spoznal, da vesolje deluje po drugačnem principu – da lahko v življenju dobimo le tisto, kar že sedaj vidimo kot resničnost.**

Svoje cilje sem nemudoma spremenil v sedanjik (imam to in to, potujem tja in tja, živim tam in tam ...). Čudeži so si sledili sami od sebe in velika večina ciljev, ki sem si jih pred leti zastavil, se mi je že uresničila oz. se mi še vedno vsakodnevno uresničujejo.

Zavedajmo se, da nas vesolje podpira pri vsaki naši odločitvi, v katero iskreno in srčno verjamemo ter jo občutimo kot svojo resničnost. Za obilno in ljubezni polno življenje se je potrebno odločiti – ZDAJ! Odločimo se za sedanji trenutek zavoljo samega sebe, ker sami tako želimo, in ne zavoljo drugih ljudi (starši, partner, prijatelji ...). Mi sami smo namreč ustvarjalci svoje resničnosti in svojega življenja.

Če dopuščamo, da se drugi odločajo namesto nas (študirat boš šel tja in tja, delal boš to in to, kupil si boš tak in tak avto ...), zanikamo samega sebe in se postavljamo v podrejen položaj. S takim ravnanjem dobesedno zanikamo božansko v sebi. Brezmejna inteligenca vesolja vedno stori, kar si želimo. Mi smo tisti, ki jo prosimo za uresničitev in izražamo hvaležnost za prejeto.

Imamo svobodno voljo, odgovornost in sami smo gospodar svoje usode. Dovolimo si sebi reči DA, prebudimo izraz božanskega v sebi ter pojdimo po poti obilja, sreče in ljubezni na način, kot mi sami želimo. **Izrazimo sebe in bodimo MI!**

ZDAJ je pravi trenutek, da začnemo z novim poslom, z novo službo, z novim študijem, z novim hobijem, z novim poznanstvom, da vstopimo v novo partnersko zvezo, da se poročimo, da se izobražujemo, da preberemo knjigo ... Odmislimo preteklost in prihodnost; naučimo se živeti za sedanjost in bodimo v tem večnem trenutku 100-odstotno prisotni.

Vsako jutro in večer si naglas (lahko tudi potihoma) z občutkom zaupanja, vere in ljubezni

govorimo naslednjo pozitivno trditev:

»Brezmejna inteligenca deluje skozi mene in mi odkriva vse, kar moram vedeti. Z vsako svojo mislijo, besedo in dejanjem oddajam proti vsem ljudem ljubezen, mir in dobro voljo. Vem, da se mi vse, kar dam, stokratno povrne. Brezmejna inteligenca, ki je v meni, ve vsak odgovor in vsaka moja odločitev, ki jo sprejemem, je pravilna. Obdajam se s plaščem božanske ljubezni, sem poln miru, svetlobe, vere, zaupanja in hvaležnosti. Hvala ti, vesolje, za vse obilje, za vodstvo in za pravi odgovor, ki sem ga dobil ravno sedaj.«

Ko pridemo do točke, da v povedano iskreno verjamemo in že cenimo prejeto, to tudi dobimo. **Zaupanje, hvaležnost in ljubezen so trije najpomembnejši gradniki našega uspeha.**

ŽELIM VAM, DA BI UŽIVALI V VSAKEM TRENUTKU ŽIVLJENJA!

Roy Goreya, motivacijski trener, predavatelj in avtor knjižnih uspešnic
Spletna stran: www.osebna-rast.com
E-pošta: roy.goreya@osebna-rast.com

KOTIČEK ZA SAMORAZVOJ
Korak v neznano, pot pogumnih.
Avtor članka: Robert Lisac

ČIM MANJ SLEDI

Nekoč sem na plaži nabiral črne kockaste kamenčke. Izvedel sem, da gre za kamenčke rimskih mozaikov, ki so se s hišami vred potopili v morju nedaleč stran od obale, kjer sem preživljal krasen dopust. Nedvomno je šlo za kamenčke mozaika, ker so bili zelo podobne velikosti in preveč kvadratasti, da bi lahko bili končni izdelek narave in ne človeške roke.

Po dveh dneh intenzivnega iskanja sem nabral 153 kamenčkov. Do vsakega kamenčka sem čutil spoštovanje, ker sem se zavedal, da se ga je nekoč dotaknila roka umetnika. Vsak kamenček mozaika ima svojo zgodbo – to mi je dalo misliti. V rokah sem držal ostanke že zdavnaj pretekle civilizacije in takoj se mi je porodila množica vprašanj. Kaj bomo mi zapustili našim potomcem?

Kako bodo čez 1000 let gledali na betonske razvaline, ki bodo ostale od danes najmodernejših mest sveta? Kaj si bodo naši potomci mislili, ko bodo držali v rokah več stoletij staro računalniško tipkovnico? Ponos? Jezo? Veselje? Žalost? Ali bo čez nekaj stoletij še sploh obstajal kdo, ki bi hodil po plažah in nabiral naplavljenke tipke nekdanje računalniške tipkovnice?

Očitno vsaka civilizacija ustvari svojevrstne zgradbe in odpadke, po katerih arheologi sklepajo na njeno **razvojno stopnjo**. S tega vidika je opazen zanimiv razvoj, ko arheologi vrednotijo razvojno stopnjo nekdanje civilizacije po veličini njenih zgradb in spomenikov.

Egipčansko civilizacijo cenimo zaradi piramid, Grke zaradi njihovih kipov in atenske Nekropole, Kitajce zaradi Kitajskega zidu, Rimljane zaradi amfiteatrov in seveda njihovih mozaikov. Ko bodo čez nekaj stoletij brskali po betonskih ruševinah današnje civilizacije, bodo arheologi verjetno sklepali, da smo bili do tedaj najbolj razvita civilizacija. Ker živimo tukaj in zdaj, se sprašujem, ali smo to res.

Če je glavno merilo za visoko stopnjo civilizacije količina odpadkov, betonskih ruševin in umetnih mas, potem smo v tem trenutku res krona stvarstva.

Je to res tako? Ali morda ni ravno obratno? **Ali niso bile najbolj razvite prav tiste civilizacije, ki za sabo niso puščale skoraj nobenih materialnih sledi?** Tukaj mislim na Indijance, avstralske domorodce in Bušmane, ki še danes ponekod živijo v sožitju z naravo in

se ne bojujejo proti njej, kot to počne zahodni (civilizirani?) človek. Res je, da se te civilizacije ne morejo pohvaliti s predori, nebotačniki in elektriko, kvantno fiziko in atomskimi reaktorji, lahko pa se pohvalijo z bistveno trajnejšim in nevidnim duhovnim bogastvom, ki z ustnim izročilom prehaja iz roda v rod.

Ne trdim, da bi zdaj vsi morali spet nazaj v kameno dobo, velja pa razmisliti o "**novem kriteriju**", ki pravi, da visoko razvite civilizacije prepoznamo po tem, da skorajda ne zapuščajo materialnih sledi. Obdržite vašo hišo, vaše stanovanje, vendar: ali resnično potrebujete še en vikend na morju in enega v gorah?

Obdržite vaš avto, vendar premislite, ali res potrebuje prav vsak družinski član svojega, da potem vozi po svetu s tremi nezasedenimi sedeži? Obdržite vašo obleko, vendar premislite, ali je res potrebno biti vsako leto oblečen po zadnjem krik mode, medtem ko se vam v omarah nabirajo gore oblek? Menim, da je za našo civilizacijo napočil skrajni čas za **materialni post**, da ugotovimo, koliko vsega v resnici sploh potrebujemo.

Zdi se mi vredno razmisliti o tem, **kaj vse lahko naredimo, da bo naša materialna sled malo manjša in duhovna malo večja**. Krasno je, kadar razmišljanju sledijo tudi dejanja.

Robert Lisac, avtor knjige »Korak v neznano, pot pogumnih«
E-pošta: samorazvoj@hotmail.com

PRISPEVKI BRALCEV E-MESEČNIKA
Izkoristite priložnost in svoje izkušnje podelite še z ostalimi ljudmi.

E-mesečnik **KORAKI DO USPEHA** želimo še bolj približati ljudem, zato smo se odločili, da bomo vsak mesec objavili eno izpoved oz. zgodbo bralca, ki bo imela življenjski nauk. Namen našega življenja je ravno v tem, da si medsebojno pomagamo na svoji poti ter si dajemo razumevanje, vzpodbudo in ljubezen.

Zgodbe bralcev, ki so objavljene v e-mesečniku **KORAKI DO USPEHA**, niso nagrajene s klasičnim honorarjem (denarjem), temveč vsak pisec dobi **darilo** – knjigo **ŽIVLJENJSKI DIAMANT**.

Vsekakor se spleta potruditi ter napisati in poslati svojo življenjsko izpoved, nauk, misel, izkušnjo ... Morda bo ravno vaša življenjska zgodba oz. izpoved tista, ki bo nekoga navdihnila za najboljše dosežke in mu spremenila življenje. Nikoli se ne ve!

Tokratni prispevek nam je poslala **Bojana Saje**. Prepričan sem, da se vas bodo njene besede dotaknile in da boste že danes našli pogum, da nekaj storite za lepši jutri.

LEP DAN, POLN LJUBEZNI!

Roy Goreya

JUTRI BO TAK, KOT GA BOMO ZGRADILI DANES

Vsesplošna stjska kaže, da se je človeštvo znašlo pred velikim vprašanjem, kam sploh pelje njegova pot. Žal se tega marsikdo ne zaveda, saj meni, da je pot, po kateri stopa, zanj edina možna in sprejemljiva. To, kar počne človek danes, spominja na najbolj grozljive scenarije filmske industrije, a vendar se to dogaja med nami ta trenutek.

Še hujše je dejstvo, da je obseg takih dejanj vedno pogostejši. Izbruhi zla pri posameznikih, katerih starost se niža že pod 16 let, bi morali biti poslednji krik, da je potrebno v tej družbi nekaj storiti. Če bomo stali križem rok, bo to za mnoge pot v globok prepad, iz katerega si ne bodo mogli niti znali več pomagati.

Kje začeti, se bo marsikdo vprašal. V **družini**, je zagotovo prvi odgovor. Kadar se govori o negativnih dejanjih posameznikov, je pogosto opisano tudi težavno družinsko življenje, iz katerega izhajajo, in temu je podobno njihovo sedanje početje. Če ne bomo sami kot starši postali otrokom zgled z lastnimi pozitivnimi dejanji, bomo zelo veliko zamudili.

Vsak dan lahko iz medijev izvemo za žalostne in travmatične družinske dogodke, koliko pa je takih zgodb, za katere javnost ne izve, raje sploh ne pomislimo. Naj poudarim še enkrat, da **se življenje prične doma**. Ni nam treba s prstom kazati na druge, zazrimo se vase in pogledimo, kaj vse bi morali storiti v lastnem domu. **Potrudimo se in s svojimi dobrimi dejanji vstopajmo v življenje bližnjih ter posejmo semena veselja do življenja.**

Nikoli ne prizadenimo drugim tistega, česar si ne želimo sami, je učil Največji učitelj vseh časov. To vključuje prav vsa živa bitja. Tudi planet Zemlja je živo bitje, ki nas ohranja pri življenju. Ker je človek strahotno posegel v kraljestvo kamnin, rastlin in živali, je že začel čutiti posledice. Naravne nesreče, kakor stisko Zemlje opisuje današnji egoistični človek, so samo njegova žetev. Ni slučajnosti, zato so krutosti narave le posledice njegovih dejanj.

Ne zgražajmo se nad tem, kar se je zgodilo včeraj, in ne delajmo si utvar za jutri. **Storimo nekaj že danes, saj če ne bomo, si bomo do lepšega jutri naredili nepremostljivo razdaljo.**

MODRE MISLI ZA VSAK DAN

Misli, ki vas bodo motivirale za vrhunske dosežke.

»**Jutri boste živeli s tem, o čemer se danes odločate.**« Robert H. Schuller

»**Najtrajnejšega moralnega poduka ne dobimo z učenjem iz knjig, marveč z izkušnjo.**« Mark Twain

»**Ljudi ne moreš ničesar naučiti. Lahko jim samo pomagaš odkriti, kar je v njih.**« Galileo

ANEKDOTE E-MESEČNIKA

Resnične zgodbe, ki vas bodo spravile v smeh.

KDO JE VOLIVEC?

Benjamin Franklin je bil proti temu, da bi smeli voliti samo davkoplačevalci. Dejal je:
»Imam lepega oslička, za katerega plačujem davek, torej imam volilno pravico. Ko mi žival pogine, ne plačujem več in zato nisem več volivec. Zdaj pa bi res rad vedel, kdo je pravzaprav volivec: jaz ali moj osel?«

SAMO BESEDICO ...

Pruski kralj Friedrich II. je bil ustanovitelj pruske velesile, kar mu je prineslo vzdevek »Veliki«. Nekoč je pred njega stopil vojak.
»Veličanstvo, samo besedico,« je rekel in mu predložil prošnjo, naj mu podeli poročniški čin.
»Pazi! Če spregovoriš dve,« mu je odgovoril vladar, »te dam takoj ustreliti!«
»Podpišite!« je rekel vojak in Friedrich mu je – navdušen nad tako odrezavostjo – takoj podelil zahtevani čin.

NOVI DAVKI

Friedrich Veliki je zelo rad obiskoval igralnice in igral s svojimi podložniki. Ko je nekoč izgubil večjo vsoto, ga je čevljar, ki je tudi zaigral (težko prisluženi) denar, tolažil:
»Nič zato, veličanstvo! Jaz bom spet pribijal podplate, vi pa ... No, vi pa boste naložili nove davke!«

NAJLEPŠE UMETNIKOVO DELO

Frine, prelepa grška hetera, je bila Praksitelov model za kipe Afrodite. Nekoč ji je umetnik obljubil svoje najlepše delo pod pogojem, da si ga sama izbere. Nekega dne je Frine prihitela k Praksitelu, češ da v njegovi hiši besni požar. Praksiteles je začel kričati, naj rešijo Kupida. Tedaj ga je Frine prosila za ta kip, češ da je gotovo najboljšo kifarjevo delo, če je ob »požaru« mislil le nanj.

[[Spletna knjižarna](#)] [[Osebno svetovanje](#)] [[Forum "KORAKI DO USPEHA"](#)] [[Brezplačne e-knjige](#)]

Izdajatelj: WWW.OSEBNA-RAST.COM
E-pošta: roy.goreya@osebna-rast.com

© OSEBNA RAST 2004